
УДК 94(477)+94(470)+32+63+93+082

ББК 94

Z 40

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Druk i oprawa: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: Warszawa, ul. Wyszogrodzka, 16

e-mail: info@conferenc.pl

Cena (zł.): bezpłatnie

Zbiór raportów naukowych.

Z 40 Zbiór raportów naukowych. „Science - od teorii do praktyki”. (29.03.2013 - 31.03.2013) - Sopot: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour», 2013. - 116 str.

ISBN: 978-83-63620-96-7 (t.2)

Zbiór raportów naukowych. Wykonane na materiałach Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej Konferencji 29.03.2013 - 31.03.2013 roku. Sopot.

Część 2 .

УДК 94(477)+94(470)+32+63+93+082

ББК 94

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora zakazany.

Wszelkie prawa do materiałów konferencji należą do ich autorów.

Pisownia oryginalna jest zachowana.

Wszelkie prawa do materiałów w formie elektronicznej opublikowanych w zbiorach należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour».

Obowiązkowa odniesienia do zbioru.

ISBN: 978-83-63620-96-7 (t.2)

"Diamond trading tour" ©

SPIS /СОДЕРЖАНИЕ

SEKSCJA 14. NAUK POLITYCZNYCH. (ПОЛИТИЧЕСКИЕ НАУКИ)

1. Филинов Е.П., Кусов В.Е.....	5
ИСТОРИЯ, РАЗВИТИЕ И ПРОГНОЗЫ РАЗВИТИЯ «МУСУЛЬМАНСКОГО НАШЕСТВИЯ» В ЕВРОПЕ	
2. Федорова К. О.	8
АЛЬТЕРНАТИВНИ ВИМІРИ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ІСПАНІЇ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ПОЛІЦЕНТРИЧНИХ ПРОЦЕСІВ	
3. Кусов В.Е., Филинов Е.П.....	13
ВЛИЯНИЯ СОЦИАЛЬНЫХ СЕТЕЙ НА ПРОЦЕСС ОБУЧЕНИЯ СТУДЕНТОВ И ОБЩЕСТВО В ЦЕЛОМ	

SEKSCJA 15. NAUK PSYCHOLOGICZNYCH.
(ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ)

4. Вишневская Л.В.....	15
ТРЕВОЖНОСТЬ В СТРУКТУРЕ КОПИНГ-СТРАТЕГИЙ ПОДРОСТКОВ С ВЕГЕТО-СОСУДИСТОЙ ДИСТОНИЕЙ	
5. Конарева И.Н.	19
«КОРОНАРНЫЙ» ТИП ЛИЧНОСТИ И СПЕКТРАЛЬНЫЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТЕКУЩЕЙ ЭЭГ	
6. Шаповалова В.С.	22
ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ ИССЛЕДОВАНИЙ СТРАХА И ТРЕВОГИ В ПСИХОЛОГИЧЕСКОЙ НАУКЕ	
7. Гера Т.І.....	24
ОЦІНКА ПРЕДМЕТНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ У ТРЕНІНГОВІЙ МЕТОДИЦІ ВИКЛАДАННЯ ПСИХОЛОГІЇ У ВНЗ	
8. Заміщак М.І.....	33
ПЕДАГОГІЧНЕ КЕРІВНИЦТВО У СТАНОВЛЕННІ МОРАЛЬНОЇ САМООЦІНКИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	
9. Фалько Н.М.,Шлигін Д.В.	37
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК ПОКАЗНИК ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАННЯ	
10. Громова Н.М.....	40
ВМІННЯ ДІАЛОГІЧНОГО ЧИТАННЯ ІНШОМОВНИХ ТЕКСТІВ СТУДЕНТАМИ	
11. Кобильнік Л.М.,Кашина Т.І.	43
ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНО-ОСОБИСТІСНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАКТИЧНОГО ПСИХОЛОГА ДЛЯ РОБОТИ В СУЧАСНИХ ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	
12. Kirilenko V.	47
DIALOGUE AS AN ARRANGING PRINCIPLE OF COMMUNICATION	

SEKCIJA 17. NAUKI SPOŁECZNE. (СОЦИОЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ)	
13. Тамарович А.Ю.....	50
К ВОПРОСУ О КРИЗИСЕ БЕЛЬГИЙСКОГО ГОСУДАРСТВА	
14. Букреева І.В.....	53
ГРОМАДЯНСЬКА АКТИВНІСТЬ СУЧАСНОГО СТУДЕНТСТВА: РЕГІОНАЛЬНИЙ ЗРІЗ НА ПРИКЛАДІ М. МЕЛІТОПОЛЯ	
15. Горячева О.Н., Кудашова М.А., Стрельчик Ю. И.	56
МОДЕЛИРОВАНИЕ СОЦИАЛЬНОЙ РЕАЛЬНОСТИ С ПОМОЩЬЮ СРЕДСТВ МАССОВОЙ КОММУНИКАЦИИ	
16. Сальніков С.З.....	59
ГРОМАДЯНСЬКА ПОЗИЦІЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ	
17. Глебова Н. И.	62
НА ПУТИ К ОТКРЫТОМУ ОБЩЕСТВУ: ЗА И ПРОТИВ	
18. Афанасьева Л.В.....	65
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЕТНІЧНОГО ТА НАЦІОНАЛЬНОГО В ФОРМУВАННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ЕТНІЧНИХ СПІЛЬНОТ В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ	
 SEKCIJA 23. FILOZOFIA. (ФИЛОСОФСКИЕ НАУКИ)	
19. Панцир А.М.	68
ВІДНОВЛЕНЕ ЄВАНГЕЛІЄ: МІСІЯ МОРМОНІВ	
20. Емельянова Ю.П.....	84
ЭТНОС В КОНТЕКСТЕ ТЕОРИИ ОРГАНИЗАЦИИ	
21. Ліщук-Торчинська Т.П.	88
СЮЖЕТ ЯК СПОСІБ ПОБУДОВИ ІСТОРИЧНОГО НАРАТИВУ ТА ПОЯСНЕННЯ МИНУЛОГО	
22. Хромова О.И.	96
СИМУЛЯТИВНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ КАК ФЕНОМЕН ПОСТМОДЕРНОЙ КУЛЬТУРЫ	
23. Чумаченко О. П.....	99
ЕСТЕТИКА ІНДИВІДУАЛІЗМУ ЯК ПІДҐРУНТЯ ПРАВА НА СВОБОДУ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (ФІЛОСОФСЬКО –КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ)	
24. Райхерт К. В.	105
СИМВОЛИЧЕСКАЯ ФУНКЦИЯ ТЕКСТА (НА ПРИМЕРЕ ЯПОНСКОГО АНИМАЦИОННОГО ФИЛЬМА «УНЕСЁННЫЕ ПРИЗРАКАМИ»)	

ПОД- СЕКЦИЯ 1. История.

Филинов Е.П., Кусов В.Е.

Специалист, Самарский государственный аэрокосмический университет имени академика С. П. Королёва (национальный исследовательский университет), г. Самара

ИСТОРИЯ, РАЗВИТИЕ И ПРОГНОЗЫ РАЗВИТИЯ «МУСУЛЬМАНСКОГО НАШЕСТВИЯ» В ЕВРОПЕ

Европа все больше и больше превращается в колонию ислама. Древняя твердыня христианства в Европе быстро отступает перед мусульманами.

Этот процесс, сотрясающий основы мира, происходит под воздействием, главным образом, двух факторов:

1. *Выхолащивание христианства.* Европа все больше и больше становится пост-христианским обществом с постоянно уменьшающейся связью с национальными традициями и историческими ценностями христианства. Число верующих и соблюдающих традиции христианства в течение последних двух поколений упало до такой степени, что некоторые обозреватели стали называть Европу «новым мрачным континентом. Уже сейчас аналитики говорят о том, что каждую неделю английские мечети посещаются большим количеством верующих, чем английские церкви. Из этого можно сделать совсем не радостные выводы, что в скором времени христианская церковь приобретет декоративный вид.

2. *Низкая рождаемость.* Подлинные, наследственные европейцы вымирают. Для того чтобы поддерживать народонаселение на одном уровне, каждая женщина должна производить на свет в среднем 2.1 ребенка; в странах Европейского союза рождаемость примерно – 1.4 ребенка на женщину, и число это продолжает снижаться. В одном из исследований было обнаружено, что если существующая демографическая тенденция сохранится, а иммиграция прекратится, сегодняшнее население Европы в 375 миллионов человек уменьшится к 2075 году до 275 миллионов. Чтобы поддерживать на одном уровне число работающих, Европейский союз нуждается в 1.6 миллионах иммигрантов ежегодно; а чтобы поддерживать нынешнее соотношение между работающими и пенсионерами, ежегодно требуется потрясающее воображение число иммигрантов – 13.5 миллионов. Таким образом происходит «вымирание» европейцев.

Образующийся вакуум заполняется исламом и мусульманами. Пока христианство спотыкается на каждом шагу, ислам остается крепким, агрессивным и амбициозным. В то время как европейцы размножаются недостаточно, да еще, как правило, в зрелом возрасте, мусульмане размножаются в больших количествах и в несколько раннем возрасте.

Около 10% населения Европейского союза, или почти 40 миллионов человек, идентифицируют себя в настоящее время как мусульмане; если имеющаяся тенденция сохранится, к 2025 году это число увеличится до 20%. Если не-мусульмане сбегут подальше от нового исламского порядка, что выглядит вполне возможным,

то континент в течение нескольких десятилетий может стать преимущественно мусульманским, а нынешние европейцы переселятся в США, либо в восточную Европу.

Когда это произойдет, величайшие соборы будут выглядеть как остатки предыдущей цивилизации – по крайней мере, до тех пор, пока какой-нибудь режим саудовского толка не превратит их в мечети, а режим, похожий на режим талибов, не взорвет их. Великие национальные культуры – итальянская, французская, английская и другие – скорее всего, зачахнут, а их место займет новая транснациональная мусульманская культура, вобравшая в себя североафриканские, турецкие, субконтинентальные и другие элементы.

Однако вероятность того, что эта трансформация не произойдет, все еще существует, хотя время не играет на пользу Европе. Есть несколько возможных способов остановить ее:

1. *Изменения в Европе*, которые приведут к возрождению христианской веры, увеличению рождаемости или к культурной ассимиляции иммигрантов; такие процессы теоретически могут иметь место, но весьма трудно вообразить, каким образом их можно инициировать, и сами методы пока не ясны.

2. *Мусульманская модернизация*. По некоторым возможным причинам (Образование женщин, доступность аборт, взрослые слишком заняты собой, чтобы иметь детей) модернизация ведет к резкому снижению рождаемости среди мусульман в странах Европы. Кроме того, если мусульманский мир подвергнется модернизации, иммиграция в Европу станет менее привлекательной.

3. *Иммиграция из других регионов*. Латиноамериканцы, будучи христианами, по-видимому, позволят Европе сохранить свою историческую идентификацию. Индусы и китайцы будут способствовать укреплению многообразия культур, уменьшая шансы ислама на доминирование.

Европа не впервые оказывается на грани исчезновения. В 15 веке бубонная чума и натиск мусульманских армий сократили население Европы с 70 до 40 млн. В 1484 году папа Иннокентий VIII отреагировал на кризис введением смертной казни «для особ обоего пола, обвиняемых в чародействе... и убийстве младенцев в материнском чреве и предотвращении зачатия».

Сегодняшние тенденции говорят в пользу того, что исламизация состоится, поскольку европейцы, по-видимому, считают слишком хлопотным увеличение рождаемости, прекращение нелегальной иммиграции или даже поощрение иммиграции из других регионов. Вместо этого они предпочитают, хоть и без особого удовольствия, перейти в стадию цивилизационной сенильности. Можно привести массу примеров активной жизненной позиции мусульман, будь то «Мусульманские патрули» в Лондоне, отмена Рождественской елки в Дании и Бельгии, либо конкурс красоты во Франции. Все эти события могут положить начало все больше агрессии со стороны мусульманского населения.

В то же время Европа достигла беспрецедентного уровня процветания и миролюбия, и демонстрирует уникальную неспособность поддерживать свое существование. Один из демографов, Вольфганг Лютц, в этой связи замечает: «В мировой истории не было примера существования негативного процесса столь большого масштаба».

Является ли неизбежным то, что наиболее успешное окажется также первым, которого подстерегает опасность коллапса из-за отсутствия культурной убежденности и непоколебимости? По иронии судьбы, стремление к созданию в высшей степени желаемого места жизни может оказаться, по-видимому, рецептом самоубийства. Человеческая комедия продолжается.

Федорова К. О.

Науковий співробітник

Інституту світової економіки і міжнародних відносин НАН України

АЛЬТЕРНАТИВНІ ВИМІРИ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ІСПАНІЇ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ПОЛІЦЕНТРИЧНИХ ПРОЦЕСІВ

Постановка проблеми дослідження. Очевидною є стратегічна важливість національних інтересів Іспанії в Європі, Середземномор'ї, Атлантичному регіоні та Латинській Америці. Проте, інші країни та регіони світу є впливовими регіональними гравцями на міжнародній арені, і Іспанія вибудовує з ними власну траєкторію відносин. До регіонів, що будуть досліджуватися в цій статті слід віднести АТР та Африку.

Аналіз останніх публікацій по темі даної проблематики. Питання особливостей зовнішньополітичного розвитку Іспанії в регіонах АТР і Африки розглядаються в роботах таких іспанських вчених як: М. Манріке[7], Х. Рейносо[8] та І. де ла Ріва[5]. Актуальною проблемою, на думку авторки, є істотна наукова прогалина в українських джерелах, щодо експертної аналітики особливостей розвитку сучасної зовнішньої політики Іспанії в альтернативних вимірах світового співробітництва.

Мета дослідження - проаналізувати альтернативні виміри зовнішньої політики Іспанії в умовах розвитку сучасних поліцентричних процесів.

Викладення основної частини. Участь Іспанії у глобалізаційних процесах сучасних міжнародних відносин відкриває перед Королівством нові орієнтири та можливості. До групи країн з найбільшим та найшвидшим рівнем розвитку відносяться 5 країн BRICS¹, трое з яких знаходяться в Азії. Це обумовлює зростаючий інтерес як іспанського уряду, так і іспанських підприємців, до нових впливових гравців на міжнародній арені[3, с. 223].

1 BRICS – Бразилія, Російська Федерація, Індія, Китай та Південно-Африканська Республіка. Група з п'яти швидко розвиваючихся країн. Скорочення BRICS було вперше запропоновано аналітиком Goldman Sachs Джимом О'Нілом, в листопаді 2001 р.

Детально розглядаючи політику Іспанії в АТР, слід зазначити, що Хуан Карлос I додає до дипломатичної служби Іспанії унікальний вимір. Щоб мати найбільш глибоке уявлення про внесок короля, слід навести таку статистику: за 2006 р. Прем'єр-міністр Іспанії Х. Л. Родрігеса Сапатеро здійснив 5 зарубіжних поїздок, а Хуан Карлос I – 15[2, с. 139]. Його Величність дуже часто очолює іспанські делегації для участі у найбільш вагомим міжнародних форумах та конференціях. Крім того, офіційні зарубіжні візити королівської чети цілеспрямовано відкривають нові, потенціальні можливості для іспанського бізнесу та нові ринки. В контексті розгляду регіону АТР, слід згадати візит короля Іспанії Хуана Карлоса I та його дружини королеви Софії в лютому 2006 р. до В'єтнаму і Таїланду. Протягом всього візиту, монаршу родину супроводжували майже 40 іспанських підприємців та банкірів, які мають чималий інтерес щодо розвитку свого бізнесу і у пошуку нових ринків збуту своєї продукції.

Цей офіційний візит відбувся в рамках програми тодішнього Прем'єр-міністра Іспанії Х. Л. Родрігеса Сапатеро «План дій в Азійсько-тихоокеанському регіоні». Голова держави поставив за мету якісне покращення відносин із країнами Азії та басейну Тихого океану, і перш за все торгівельно-економічних. Аналізуючи зовнішню політику правління Х. Л. Родрігеса Сапатеро, слід відзначити його послідовність та наслідування принципу ефективної багатополярності в міжнародних відносинах, адже протягом тривалого часу, **регіон АТР** залишався поза увагою іспанського уряду[6, с. 88].

Детальніше розглядаючи цей вектор, слід пояснити, що ще на початку ХХІ ст. Іспанія не мала посольств у Новій Зеландії та Сінгапурі, а Інститут М. Сервантеса був відсутній у таких великих столицях, як Пекін, Токіо та Нью-Делі. Слід зазначити, що в Києві він, нажаль, досі відсутній. Найбільш парадоксальним є той факт, що саме іспанці в XV ст. першими серед європейців відкрили острови Тихого океану, більш того, на честь короля Феліпе II назвали Філіппіни. А тепер, при кардинально новій навігації, сучасній інфраструктурі та авіа прогресу, іспанці втратили свої позиції в цьому величезному регіоні світу. Було очевидним, що багаторічна пауза в іспансько-азійських відносинах занадто затягнулася, і тому були потрібні форсовані кроки по розбудові цих відносин. Цей процес знайшов своє вираження у розробленому урядом Х. Л. Родрігеса Сапатеро «Плані дій в Азійсько-тихоокеанському регіоні» - програма дій іспанської дипломатії в цьому регіоні світу[5, с. 23].

Нажаль добитися всього, що було заплановано, уряду соціалістів не вдалося, та Іспанія продовжувала відставати від своїх європейських колег. Можна привести такі дані: станом на 2005 р. у Китаї розташовувались філії 250 іспанських підприємств, тоді як Велика Британія, Франція та Німеччини мали близько 3000-4000 фірм. На противагу, китайські філії підприємств заповнили іспанський та португальський ринки, та здебільшого, стали суттєвим фактором фінансово-економічної кризи цих держав. Йдеться про те, що дешева китайська продукція стала суттєвою конкуренцією для національних підприємств. Збіднілі іспанці та португальці в свою чергу стали купувати більш дешеву китайську продукцію, обмежуючи цим національного виробника. В результаті, така тенденція призвела до хвилі банкрутства малих та маленьких національних підприємства у Іспанії та, в особливій мірі, Португалії в 2011-2012 рр.

Окрім дипломатичного та економічного прориву, «План дій в Азійсько-

тихоокеанському регіоні» передбачав заохочення та підтримку контактів між інститутами цивільного суспільства, зокрема, розширення культурних та освітніх програм обмінів, відкриття установ з підготовки спеціалістів з проблем азійських держав в Іспанії, та відповідних в Пекіні, Токіо та Нью-Делі. Також окремим питанням постало спрощення візового режиму та створення лояльних умов перетину кордону для студентів та підприємців. Загалом «План дій в азійсько-тихоокеанському регіоні» став масштабною, довгостроковою програмою структурного розвитку всього комплексу відносин Іспанія – АТР[5, с. 32].

Слід зазначити, що 2007 р. став перехресним роком співробітництва Іспанія – Китай. Це дало змогу організувати цілу низку офіційних зустрічей на вищому рівні, стало заклик до співробітництва ділових кіл обох держав, стимулом для організації виставок, конференцій, семінарів, тощо. Стрімке нарощування контактів сприяло розвитку туризму в обох країнах, адже ділові зустрічі не обмежувались конференц-центрами та бізнес-центрами.

Проте, окрім позитивного економічного зростання та нарощування зв'язків, існують і негативні тенденції у відносинах Іспанія – Азія. Зокрема йдеться про ставлення Королівства до ШОС². Іспанські політологи та аналітики вважають, що ця організація є доволі небезпечною для Заходу, а особливо, для США. Аналізуючи зовнішні загрози, іспанські експерти стверджують, що США слід перейматися не Аль-Каїдою, а небезпечною дружбою Росії з Китаєм, зокрема їх співробітництвом у ШОС[8, с. 8]. Найкращою демонстрацією їх сили та впливу на міжнародні відносини слід вважати категоричну спільну позицію в РБ ООН з сирийського та іранського питань. Виходячи з цих фактів, Іспанії слід дуже обережно та послідовно вибудовувати відносини із Китаєм та РФ, не зачіпляючи при цьому інтереси США в регіоні, адже, якщо Іспанія стане на шляху однієї з протидіючих сторін, це стане величезною проблемою[1, с. 202].

Іншим важливим та перспективним ринком для економіки Іспанії постає Індія. На території країни зареєстровано більш ніж 400 підприємств, це майже вдвічі більше, ніж в Китаї. Іспанський бізнес представлений в Індії у різноманітних сферах економіки: електроенергетика, аграрно-промисловий комплекс, автомобільна промисловість, фінанси, легка промисловість, будівельний сектор та ін. Іспанія посідає почесне місце серед найбільших світових інвесторів Індії і, навіть під час кризи, продовжує зберігати свою присутність у цьому регіоні, що швидко розвивається[2, с. 184].

Важливість **африканського вектору** в іспанській зовнішній політиці, суттєво підвищилася під час головування Х. Л. Родрігеса Сапатеро в уряді. Юридичною базою відносин став перший проект «План Африка» (2006-2008 рр.) та його друга вдосконалена версія (2009-2012 рр.). Цей документ розширював іспанську присутність у Африці і містив у собі цілі, набагато ширші за типову допомогу у розвитку країн третього світу. Йшлося про розгалуження зв'язків у сфері торгівлі, освіти, охорони здоров'я, культури, екології, та ін. Також цей План стимулював країни регіону дотримуватися поваги прав людини, гендерної рівності, підтримував демократичні

2 ШОС - Шанхайська організація співробітництва, заснована в 2001 р. з неофіційною метою протидії американській військовій присутності в даному регіоні.

процеси, мир та безпеку на своїй території.

Важливо відмітити, що Африка є континентом найменш розвинених країн світу, але це також регіон, середньорічний темп зростання якого щорічно зростає на 6% протягом останнього десятиліття. Це відкриває широкі можливості для іспанської економіки - як доказ цього, з десяти країн вважаються важливими для іспанського МЗС, тільки шість перебувають у якості нужденних та потребують особливої уваги на АЕСІД³. Інші чотири включають нафтовидобувні країни Нігерію і Анголу, та Кенію (ключового союзника Європи у боротьбі з піратством в Індійському океані)[4].

Недоліком іспансько-африканських відносин можна назвати відсутність узгодженості відносно політичних цілей, таких як захист прав людини і підтримка демократії. Достатньо двох прикладів, щоб проілюструвати ці розбіжності. Перший стосується Гвінейської Республіки (країни, яка потребує особливої уваги, згідно АЕСІД), де політична ситуація була вкрай нестабільною з 2010 р. Іспанія спочатку підтвердила свою готовність до розбудови та підтримки миру та безпеки в державі, виділивши Гвінеї в 2010 р. допомогу обсягом 1,8 млн. євро. А потім продала їй зброю та боєприпаси на 2,4 млн. євро. Лише через кілька місяців поліція вбила більше 150 чоловік на демонстраціях за підтримку демократії[7].

Другим прикладом є випадок в іспаномовній Екваторіальній Гвінеї, де править деспотичний авторитаризм на чолі з Теодоро Обіангом. На останніх виборах в 2009 р. його партія посіла в парламенті 99 місць з 100 можливих. Одне єдине місце дісталось Об'єднаній партії за соціальну демократію. Ганебним для іспанської дипломатії є те, що цей тиран отримував грошову підтримку з боку іспанського уряду, не зважаючи на те, що його режим взагалі несумісний з демократичними цінностями. Це доброзичливе ставлення до диктатора пояснювалося лише власними меркантильними інтересами іспанців, адже Екваторіальна Гвінея посідає перше місце в регіоні Чорної Африки з постачання нафти та газу. Бізнес є двостороннім та взаємовигідним: Іспанія постачає Екваторіальній Гвінеї устаткування та обладнання для видобутку нафти та газу, у відповідь, остання надає Королівству знижку на купівлю кінцевого продукту. Основними імпортерами нафти та газу з Екваторіальної Гвінеї є Іспанія, Китай та США[7].

Іспанії бракує історичних зв'язків на африканському континенті, у порівнянні з тою ж Францією чи Сполученим Королівством. Незважаючи на факт збільшення іспанською стороною об'єму типової допомоги африканським країнам з 2 млрд. євро в 2003 р. до майже 5 млрд. євро 2010 р., не може навіть конкурувати з США або Китаєм. Крім того, сучасна економічна криза заважає Іспанії збільшувати обсяги допомоги на даний момент.

Висновки. Враховуючи проведений вище аналіз, можна зробити висновок, що азійсько-тихоокеанський вектор зовнішньої політики Іспанії в перспективі буде ставати все більш актуальним. Розширення двосторонніх відносин з державами регіону буде на користь обом сторонам, враховуючи об'єктивні глобальні, світові тенденції та транснаціоналізацію ринків. З огляду на це, авторка висуває рекомендацію уряду Іспанії - все ж таки не втрачати досягнутий прогрес співробітництва у цьому

3 La Agencia Española de Cooperación Internacional para el Desarrollo – Агенство МЗС Іспанії з міжнародного співробітництва щодо питань розвитку.

регіоні, а користуватися можливостями які дає ЄС. Навіть якщо ця допомога не буде такою очевидною, як «План дій в АТР» і «План Африка» Х. Л. Родрігеса Сапатеро, проте хоча б вже здобуті позиції не будуть втраченими. Водночас, це поглибить співпрацю Іспанії з ЄС та продемонструє її, як гідного члена інтеграційного об'єднання, який навіть у скрутні часи не відмовляє у допомозі більш слабшим країнам. Таким чином, імідж Королівства в ЄС лише підвищиться, не зважаючи на питання кредиту та боргів[7].

Список використаних джерел:

1. Зимонин В. Шанхайская организация сотрудничества и евразийское измерение безопасности / В. Зимонин // Материалы Круглого стола: Шанхайская организация сотрудничества: к новым рубежам развития. - Москва: Ин-т Дальн. Вост. РАН, 2008. - С. 202-209.
2. Испания: анфас и профиль: сб. науч. раб. / под. ред. В. Л. Верникова. – М.: Весь Мир, 2007. – 480 с.
3. Лещенко Л. О. Поліцентризм та мультикультуралізм як визначальні риси азійської версії глобалізації / Л. О. Лещенко // Дослідження світової політики. – 2011. – №1 (54). – С. 222-241.
4. Cooperación con África, Asia y Europa Oriental [Електронний ресурс] / AECID, 15.10.2012. - Режим доступу: http://www.aecid.es/es/servicios/publicaciones/Documentos/dep/06africa_asia_eoriental/index.html
5. De la Riva I. Retorno a la Cuenca del Pacífico / I. De la Riva // Política exterior. – 2002. - №85. – P. 23-35.
6. Fedorova K. Globalization – actual challenge to Spain's national interests / K. Fedorova // Матеріали Міжнародної конференції «Розвиток науки на сучасному етапі» 22.12.2012. - К.: Центр наукових публікацій, 2012. – 122 с. – С. 87-90.
7. Manrique M. La política exterior de España en África: Hacia una visión estratégica / M. Manrique [Електронний ресурс] / FRIDE, 15.11.2010. - Режим доступу: <http://www.fride.org/publicacion/821/la-politica-exterior-de-espana-en-africa-hacia-una-vision-estrategica>
8. Reinoso J. China y Rusia refuerzan sus relaciones militares / J. Reinoso // El País, 06. 06. 2012. – 2012. – P. 8.

Рис. 1. Прапор Королівства Іспанія

Кусов В.Е., Филинов Е.П.

Специалист, Самарский государственный аэрокосмический университет имени академика С. П. Королёва (национальный исследовательский университет), г. Самара

ВЛИЯНИЯ СОЦИАЛЬНЫХ СЕТЕЙ НА ПРОЦЕСС ОБУЧЕНИЯ СТУДЕНТОВ И ОБЩЕСТВО В ЦЕЛОМ

В настоящее время жизнь молодого человека невозможно представить без компьютеров, мобильных телефонов и других гаджетов, предоставляющих пользователю массу возможностей. Современные компьютеры способны оказать помощь в учебе, развиваться в культурном и даже духовном плане. Особую роль в этом играет Интернет, где помимо других теперь бытует новый способ связи, когда не нужно ничего устанавливать, а для того, чтобы найти и связаться с кем-то, достаточно использовать обычный браузер, который стандартом прилагается к любой операционной системе. Сайты, предоставляющие такую возможность, называют социальными. Основным отличием таких сайтов является то, что они предоставляют пользователю гораздо больше вариантов для самовыражения и создания своего виртуального образа. Причем, этот образ вовсе не обязан соответствовать действительности.

В социальных сетях молодежь получает массу вариантов для общения и ненавязчивого знакомства, что позволяет им быстро найти много виртуальных друзей, которых в любой момент можно превратить в реальных, просто встретившись с ними. Именно из-за этого студенты и школьники тратят подавляющее большинство времени, проведенного в Интернете, в социальных сетях. Если учесть, что подключается и оплачивается Интернет-услуга в основном родителями учащихся и не для повышения рейтингов посещаемости социальных сайтов, а для учебы, то вопрос «как сказывается посещение социальных сайтов на успеваемости» становится все более актуальным. Приведем отрывки по результатам лишь некоторых социологических исследований, проведенных в последние годы в разных странах.

Так, в университете штата Огайо было проведено разведывательное исследование, согласно которому, студенты, пользующиеся социальной сетью «Facebook», получают отметки в районе 3,0 – 3,5 (по пятибалльной шкале). Студенты, не пользующие услугами социальных сетей, получают в среднем 3,5 – 4,0. При этом выяснилось, что последние занимаются самостоятельно более десяти часов в неделю против менее пяти часов в неделю, уделяемых выполнению домашних заданий, у оппонентов. Еще один пример подобного исследования – это школа менеджмента из Кренфильда, где в результате проведенного исследования были получены следующие данные: 53 % школьников зависимы от своих мобильных телефонов, 63 % – страдают Интернет зависимостью. 17 % интервьюируемых посвящают телефонным разговорам около 3 часов в день, более 50 % тратят на это более 30 минут в день. Около 39 % респондентов заявили, что из-за применения сокращений в коротких сообщениях у них возникли проблемы с письменным английским языком. И таких

примеров огромное множество. Если за рубежом основным пожирателем времени является всемирная социальная сеть «Facebook», то в нашей стране она не пользуется особой популярностью, ведь есть свои аналоги - русскоязычные социальные сети, даже конкурирующие между собой.

Конечно же, речь идет о сайтах «Вконтакте» и «Одноклассники». И студенчество – активный пользователь, а стало быть, и главный источник доходов этих социальных сетей. Как правило, за все платят опять же родители. А если вспомнить, что многие студенты обучаются на платной основе, источником финансирования которой являются их родители, то сюда же можно отнести временные затраты, сказывающиеся на учебном процессе. В настоящее время встает необходимость контроля за посещаемостью такого рода ресурсов учащимися. Не смотря на огромный выбор возможностей, предоставляемых данными сайтами, их пагубное влияние на успеваемость доминирует. Итак, мы попытались выяснить в собственном пилотажном социологическом исследовании реальную картину влияния Интернета на успеваемость, а именно: выявление отношения студентов и экспертов к современному образованию; к роли Интернета в современном образовании; к современным развлекательным Интернет-ресурсам, а также случаев Интернет-зависимости. Получение статистических данных о времяпровождении студентов и учащихся в социальных сетях. В исследовании участвовали следующие категории: сами студенты; эксперты в области разработки программного обеспечения. Были использованы следующие методы: экспертный опрос (интервью), анкетный опрос и специально разработанная автором программа для сбора информации о посещаемости социальных сетей.

Результаты следующие: больше половины респондентов считают, что уровень образования в современной России средний, и отмечают, что в развитых западных странах он выше. На фоне этого более половины считает, что обязано оно прежде всего развитию интернет-технологий. Подтвердился факт, что студенты практически не используют при подготовке рекомендуемую преподавателями литературу, а в основном обращаются к поисковым системам Интернета. Из социальных сетей в лидерах – сеть «В контакте» (100 %). В целом, ни один из респондентов не считает себя зависимым от социальных сетей. Хотя более 40 % признало, что проводит там слишком много времени, а 70 % заявило, что увлечено компьютерными играми. Даже те, кто признал, что проводит в сетях слишком много времени, говорят о том, что на их успеваемости это никак не сказывается. Выявилось одно из противоречий – около 65 % респондентов не считают социальные сети удобным способом общения. Мало кто из опрошенных признался в том, что социальные сети вредят их успеваемости. На самом деле, данные, полученные из базы данных специальной программы о реальной посещаемости этого ресурса, говорят об обратном. Учащиеся проводят там в основном вечернее и ночное время, в результате чего, сбивается режим дня. Кстати, большой разницы в распределении времени по дням недели между лицами мужского и женского пола не выявлено, так что степень увлеченности социальными сетями не зависит от половой принадлежности. Мы полагаем, необходимо развивать обратную мотивацию, способствующую возвращению учащихся в реальную жизнь, содействовать также большему стимулированию их деятельности по приобщению к будущей специальности.